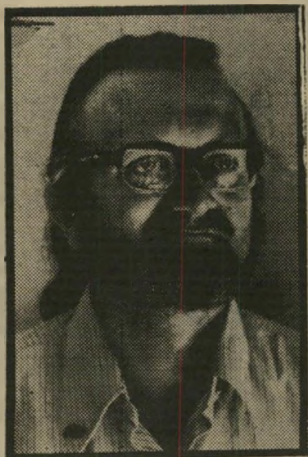

הסירוב

בעקבות מאמרו של אורי אבנרי ב"הנודו" (העולם הזה) 2333, שדן בשאלה: לשרת או לא לשרת ב-שטחים הכבושים?

נכון שיש צורך בעדים על היזוועות, אך עדיין יש פליטים. הם בודאי יספרו על כך. כפי שמספרים הפליטים באל-סלבדור, למשל, אולם, לעומת זאת, אדם היולך לצבא כדי לעצור את הוורד עות, בהכרח שישתתף בהן, לפחות פעם, עד שיעיד עליהן, ונמצא שלא רק שאינו מונע זוועות, אלא עוד מסייע להן בעל-כורחו ובלי ידיעתו הישירה.

הסגידה לחייל, לחיילות, לצבא איות (ההתוורו" כמובן), לעומת ה"בהמיות", היא תעלול מילולית.

קורא ש"ק אי-איתות

תעמולתי, הנותן את אותותיו הי מסוכנים בימים אלה. המושג "ב" טחון" משמש לטיהור כל שרץ, ובשמו מעוים הכל לעשות הכל. אין הסירוב או אי-הסירוב עניין של הגיון בלבד. אלא קודם כל, ובעיקר, עניין של אמת. אם נכון להסתמך על קאנט - מדוע לעצור בחלק, הרי הוא דורש כלליות! לפיכך צריך לטריב לשרות צבאי בכלל. אין לחייל כל מכשיר וכל אפשרות לבחון את אשר הוא עושה, כאשר הוא פועל לפי פקודות העוברות דרגים שונים בשיטה הירארכית נוקשה, כשאין לו רשות ואפילו פנאי להרהר אחריו.

לכן יש להחליט לפני שהנך מעורב, לפני שהנך במסגרת נוקשה, ולו רק משום שאפילו מוצב אדם בעורף, אין הוא אלא חלק מן המנגנון הפועל בכל מקום. מי שרואה את צדק הוולת, נמנע מעשיית העוול - ראשית כל אישית, על-ידי משיכה ודחיפה של הקבוצה להימנע מעוול. ומצד אחר, הוא מציע למי שהעוול נעשה לו לנקוט באמצעים בלתי-אלימים להשגת צידקו. לוא הכל היו נזהרים כך, היתה המדיניות משתנה מאלה, היחסים היו משתנים ר התוצאה היתה מבורכת.

אי-אלימות איננה תורה של קב לת העריצות ושל התאבדות. היא איננה "קידוש השם". אי-אלימות גורסת קודם כל אי-כניעה לעריצות, על-ידי הימנעות מפחד, ש באמצעותו שולט העריץ. גם הי מתקומם מנסה את כוחו בהפחדה, כשהוא נוקט באלימות. אי-אלימות מבוססת על אמת, הכורכת יחד עובדות פיסיות ונפשיות, ועל אהבה, דחינו על רצון לסייע ולהורשע, לשותף פעולה ולהיות יחד כבסיס ליחס כלפי הוולת. מעשהו של הוולת לחוד ועצמו לחוד. שלום היא הדרך בטוב ובצדק.

אני תפילה שהן היהודים הישראליים, המעורבים בדיכוי, והן הי ערבים הפלסטיניים, המדוכאים.

(המשך מעמוד 14)

מתנאה בכך, צריך להיות יחס של איפה ואיפה לדם. יש דם ויש דם. יש דם יהודי ויש דם ערבי. המדינה הזאת, שכעת ישראל שמה, גוססה עבור יהודים. "כאשר הערבי הוא עדיין ילד, הוא מידה אבנים, וכאשר הוא יגדל, יקח נשק לידי. לכן צריך לירות בילדים הערבים. כל ילד ערבי יגדל ויהיה ערבי גדול. הקם להרגן - השכם להרגו!"

הטעות שראש-הממשלה עושה היא שאיננו הורג די ערבים בבת אחת, ונותן לרישעות שבהודים להתמשך. די עם כל דברי ההבל כאחדות עמים, "שויון, צדק, דריקיום" ועוד דברים מסוג זה.

בסיום "משפטי מפתח" אלה מכינה אותי בעל המכתב בכינויים: "עוכר ישראל", "מחבל", "ממשי צרח" ו"משחית". הוא חותם על הכתוב: "דרישת שלום לערבים שלך ולגדי אלגזי".

דן יהב, תל-אביב

בידור הכנסת

ליצנות זולה.

במיסגרת צימצום הוצאות רשות-השדור, אני מציע להוריד כמה תוכניות-בידור. תחת זה אפשר להעביר יותר שידורים ישירים מהאולפן בכנסת. כך לא יהיו הוצאות על תשלום לאמנים, כי הליצנים, נבחרים המפלגות, לא יעזו לדרוש תשלום נוסף עבור הופעותיהם המצחיקות. הם כבר עולים לעם הזה די!

רקה הלינגר, תל-אביב

הצגת האבסורד

מיכתב גלוי לנשיא-המדינה, נח, יצחק נבון:

נשיאי היקר, על רקע מעשי ומחזות התעוועים, המוצגים חדר שות לבקרים על-ידי ראש-הממשלה ושר-הביטחון, מהות הופעו"ר תיך בציבור משבירו רענן מול שרב מחניק.

כי על כן מכאיב היה לראותך בהשתתפותך, ולו האילמת, בהצגת האבסורד הנלעת, שערכו ראש-הממשלה וכוהניו על מצוקי מידבר יהודה.

רבים וטובים בעם רואים בך

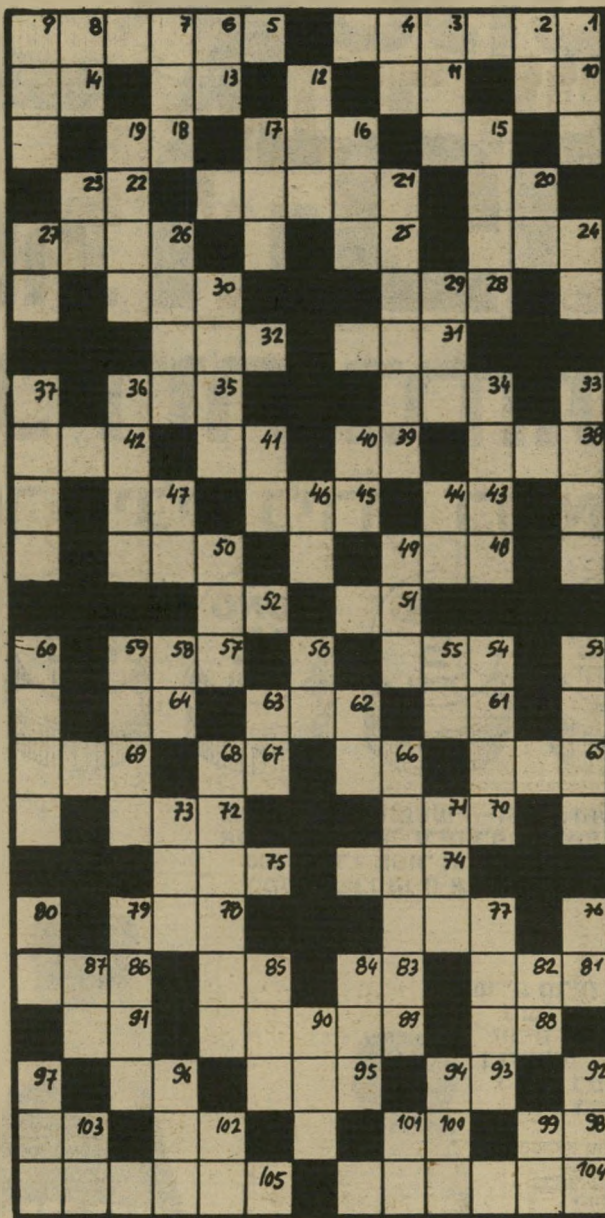
נשיא נבון גבול לחובות

ובדרך כנשיא פתח תיקוה ו-תמרור של שפיות-הדעת מול הי שילטון הבלתי-שפוי והמשתולל של בגין ואנשיו, המובילים אותנו אל האסונות והחורבן. כלום אין גבול לחובות סקס הנשיא?

רב ירמיה, נהריה

מאת אביגיל יואי

מאוזן:

- 1) ספרו של קרן מרכס;
- 2) מצבורים של זבל; 10)
- 3) סהר; 11) חכה בקוצר רוח;
- 4) מושבו של השופט; 14)
- 5) צעירים; 15) מכס; 16) עמוד
- 6) נישא; 18) ידיעות ממרחקים;
- 7) משנת; 21) מצב ללא
- 8) מוצא וללא שינוי ביחסים; 22)
- 9) תנועה וולטית שהתאחדה עם
- 10) המערך; 24) גאווה, רוסלב;
- 11) אוי; 26) של ימים שעברו;
- 12) מצוקה, נטל; 30) כינוי
- 13) ליון שרף (כ"ח); 31) שאינו
- 14) נותן פרי; 32) דרך; 34) תפס.
- 15) החזיק; 35) דרגא במשטרה;
- 16) שחק עד דק; 39) מכללה
- 17) בנכר; 41) משקה עלים; 42)
- 18) סיוור; 43) מרחף; 47) שיטה;
- 19) אחת מאבני הריחים; 50)
- 20) כרי הבנונה; 52) יסוד התור-
- 21) שה; 54) דבר שמור בלב;
- 22) מיסד כת הקראים; 61)
- 23) קיר של נוזלים; 62) ערימה.
- 24) גל (שמות ח' ט"י); 64) לחץ.
- 25) צרה (כ"ח); 65) בעל חיים
- 26) בעל כושר חיקוי; 66) פרד
- 27) (בראשית ל"ו כ"ד); 67) מילת
- 28) אחד החושים; 72) כלי גריפה;
- 29) (מכלאה; 75) בז; 77)
- 30) הפכפך, נפתח; 79) החזיק ב-
- 31) חובו; 80) מידה קטנה; 82)
- 32) נמצא; 84) ר"ת מטבע שר-
- 33) אליה; 85) פרי שאיננו ראוי
- 34) עדיין למאכל; 87) אותיות הי
- 35) גוספות ליד שמו של נפטר;
- 36) חיבור נחונים לקביעת כל-
- 37) לים; 91) מראשי האריות; 92)
- 38) בבל; 93) אחרית; 95) שוקת;
- 39) באופן כזה; 98) אביו;
- 40) 100) צי הנמצא בכיוון ההכנה;
- 41) 102) אבן מחצב; 103) בן חי
- 42) משפחה; 104) אלה המקפידים
- 43) ביותר; 105) אחד משמותיה
- 44) של ירושלים.

מאונך:

- 1) לא כאן (ארמית); 2)
- 3) אייב; 3) זיקה מסוימת, שיי
- 4) כות; 4) אגלי בוקר; 6) קוץ
- 5) על גבעול; 7) חתיכה; 8)
- 6) יחידת חשמל; 9) מקום המוקד
- 7) בגיאי-בן-הנום; 12) ערוד; 15)
- 8) שטוע; 16) סוג אקדח; 17)
- 9) אש; 19) צעיר, טירון; 20)
- 10) ידית; 21) נכון, הגיון; 23)
- 11) הוראה; 24) עיר עתיקה בכנעת
- 12) בימי יהושע; 26) בעל חיים
- 13) כבד-גוף ועבה-עור; 27) בושם
- 14) (כ"ח); 29) קרא בקול; 30)
- 15) מחצב המכיל מתכת מסוימת;
- 16) פקום חסר חריפות; 34)
- 17) משקה האלים; 36) זה לעומת
- 18) זה - ביטוי פרלמנטרי; 37)
- 19) ספה תורני או ערבי; 40)
- 20) רענן; 41) בדרגה אחת פחות;

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

ורסים פפוא נשים - קוסמטיקה - פדיקור פניקור
הוצאת שער בחשמל ואפילציה
* סלון ופנון יופי

תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול,
צביעה, פסים, סיכול פנים, איפור,
הוצאת שיער בשעווה
* הגנת גוף *
מחירים עממיים - שרות מעולה.

תל-אביב יורפת 4 ליד דיוגוף 190 226066 229388
ומת-ג הדצל 86 מול בנין אואדים "סלון אזה"

